

[A. M. Hansen.]

Side skilte med 1 Kr. 90 Ø. som Mindstepris, kan jeg føre Bevis for. Man kan blot tage et Blad som Lolland-Falsters Folketidende, hvor der netop staaar dette i Overskriften over et Referat af Landstingsmand H. C. Andersens Tale om Sukker; der staaar dette:

„En Mindstepris paa 190 Ø. uden Fordyrelse af Produktet“,

det kan man nok kalde en anbefaling, netop et Udtryk for det samme, som det ærede Medlem Hr. Clausager ved første Behandling her billedlig betegnede som Vippen.

Det ærede Medlem Hr. Clausager kunde forstaa, at de to Partier, som var med i dette Flertal, fik noget, men han havde Bekymring for det radikale Venstre, det fik ingenting. Det skal det ærede Medlem nu ikke være saa sikker paa; vi har i hvert Fald faaet dette, at vi ligesom ved saa mange andre Lejligheder i Krisetiderne har været med til at se bort fra partipolitisk Fordel for at se paa det heles Vel, vi har været med til en Samfundspolitik, naar dette krævedes. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Clausager og hans Parti vilde have været noget bedre stillede, hvis de i Dag havde staaet paa det Standpunkt i Stedet for at møde med dette Lygtemandsforslag; thi det er i Virkeligheden ikke andet end Blændværk.

Kyed: Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse vil erindre, at da Statstilskud kom frem for to Aar siden, formindskede Fabrikkerne Priserne til Roedyrkerne med omkring 6 Ø. pr. Dobbeltcentner i Forhold til den Pris, de havde betalt Aaret i Forvejen; naar man trækker det Beløb fra, er det i Virkeligheden Tilskuddet til Fabrikkerne, der er Tale om.

Det andet Punkt, det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse var inde paa: om Roedyrkerne havde modtaget Tilskuddet, om Pengene fra Staten var gaaet ud til den ene eller den anden, hvorvidt vedkommende var Venstremand eller Konservativ, eller hvad han var, synes jeg, vi skal lade det ude af Betragtning. De Love, vi vedtager her i Rigsdagen, gælder for alle, uanset Partifarve, og saaledes ogsaa i dette Tilfælde.

Det ærede Medlem udtalte Forundring over, at jeg ikke denne Gang var Ordfører; denne Forundring kunde lige saa godt overføres paa Ordførerskabet fra radikal og socialdemokratisk Side; forrige Gang blev Spørgsmaalet fremdraget under Finanslovsforslagets Behandling. Men det skal jeg

ikke opholde mig ved; hvad der mere forundrer mig, er, at det ærede Medlem ogsaa optræder denne Gang i Betragtning af, hvorledes det ærede Medlem optraadte, sidste Gang dette Spørgsmaal var paa Tale.

Handelsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen forsvarede paa ny sit ejendommelige Forslag. Til de Bemærkninger, det ærede Medlem nu fremsatte, skal jeg udover, hvad jeg allerede har sagt, kun udtale, at der ikke for dem, der har noget Kendskab til Forholdene, kan være nogen som helst Tvivl om, at dersom dette Forslag, hvorefter Toldbeskyttelsen for Sukker bliver mere end fordoblet, vedtages, vil Forhøjelsen komme ikke alene Roedyrkerne, men i ganske overordentlig høj Grad Sukkerfabrikkerne til gode. De vil nemlig, da de frit skal forhandle med Roedyrkerne om, hvad der skal betales for Roerne, tage deres store Andel af denne Toldbeskyttelse. Jeg udtaler dette ud fra den Betragtning, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen ved første Behandling i høj Grad ivrede imod, at man varetog Kapitalens Interesser; men det er netop Kapitalens Interesser, der bliver varetaget ved det Forslag, som er stillet af Retsstatspartiet.

Det ærede Medlem Hr. Clausager beklagede sig atter over, at jeg ikke havde kunnet skaffe Oplysning om, hvad det koster at raffinere Sukker. Som jeg har sagt til det ærede Medlem, har jeg ikke nogen Mulighed for at skaffe saadan Oplysning til Veje, ikke større Mulighed, end det ærede Medlem selv har; der staaar ikke til Ministeriets Raadighed noget som helst Middel, hvorved man kan fremtvinge Oplysninger om indre Driftsforhold, saaledes som der her er Tale om, det ved det ærede Medlem godt, og derfor kan det ikke nytte noget, at han fremsætter sin Beklagelse. Jeg har ikke kunnet skaffe ham disse Oplysninger, der er ingen, som kan skaffe dem til Veje, medmindre Fabrikkerne af egen fri Villie og Drift vil stille disse Oplysninger til Raadighed. Hvis jeg vilde spørge det ærede Medlem, om han vilde give mig Midler i Hænde til at skaffe saadanne Oplysninger, ikke blot i det foreliggende Tilfælde, men i al Almindelighed, Oplysninger, som det var ønskeligt for Rigsdagen at faa, hvad mon det ærede Medlem saa vilde svare? I Betragtning af det Standpunkt, det ærede Medlem og hans Parti hidtil har indtaget, gaar jeg ud fra, at han vil svare: Vi vil ikke give Ministeren Mulighed for at fremskaffe disse Oplysninger. Men saa